जलपादो ऽपि मन्दविषेण कृतकवचनव्यामोहितचित्तः किमपि नाव बुध्यते। अत्रान्तरे ऽन्यो महाकायः कृष्णसर्पस्तमुद्देशं समायातः। तं च मण्डूकैर्वाह्यमानं दृष्ट्वा विस्मयमगमत्। आह च। वयस्य यदस्मा कमशनं तैर्वाह्यसे। विरुद्धमेतत्। मन्दविषो ऽब्रवीत्।

सर्वमेतद्विजानामि यथा वाह्यो ऽस्मि दर्दुरैः। ५
किञ्चित् कालं प्रतीक्ष्यो ऽहं घृतान्धो ब्राह्मणो यथा ॥२५०॥

सो ऽब्रवीत्। कथमेतत्। मन्दविषः कथयति। अस्ति कस्मिंश्चि कथा दधिष्ठाने यज्ञदत्तो नाम ब्राह्मणः। तस्य भार्या पुंश्चल्यन्यासक्तमना ॥१६॥ अजस्रं विठाय सखण्डघृतां घृतपूरान् कृत्वा भर्तुश्चौरिकया प्रयच्छति। अथ कदाचिद्भर्त्रा दृष्टोक्ता च। भद्रे किमेतत् परिपश्यते। कुत्र वाजस्रं १० नयसीदं। कथय सत्यं। सा चोत्पन्नप्रतिभा कृतकवचनैर्भर्तारमब्रवीत्। अस्त्यत्र नातिदूरे भगवत्या देव्या आयतनं। तत्राहमुपोषिता सती बलिं भक्ष्यविशेषांश्चापूर्वान् नयामि। अथ तस्य पश्यतो गृहीत्वा तत् सकलं देव्यायतनाभिमुखी प्रतस्थे। यत्कारणं देव्या निवेदितेनानेन मदीयो भर्तैवं मंस्यते। यन्मम ब्राह्मणी भगवत्याः कृते भक्ष्यविशेषान् १५ नित्यमेव नयतीति। अथ देव्यायतने गत्वा स्नानार्थं नद्यामवतीर्य यावत् स्नानक्रियां करोति। तावद्भर्तान्यमार्गान्तरेणागत्य देव्याः पृष्ठ तो ऽदृश्यो ऽवतस्थे। अथ सा ब्राह्मणी स्नात्वा देव्यायतनमागत्य स्नानानुलेपनमाल्यधूपबलिक्रियादिकं कृत्वा देवीं प्रणम्य व्यज्ञिज्ञपत्। भगवति केन प्रकारेण मम भर्तान्धो भविष्यति। तच्छ्रुत्वा स्वरभेदेन २० देवीपृष्ठस्थितो ब्राह्मणो जगाद। यदि त्वमजस्रं घृतपूरादिभक्ष्यं तस्मै भर्त्रे प्रयच्छसि। ततः शीघ्रमन्धो भविष्यति। सा तु बन्धकी कृतकव चनवञ्चितमानसा तस्मै ब्राह्मणाय तदेव नित्यं प्रददौ। अथान्येद्युर्ब्रा ह्मणेनाभिहितं। भद्रे नाहं सुतरां पश्यामि। तच्छ्रुत्वा चिन्तितमन या। देव्या प्रसादो ऽयं प्राप्त इति। अथ तस्या हृदयवल्लभो विटस्त २५